

LA FARGA

EN LA VIDA QUOTIDIANA

Quid Prodest

Temps Ordinari V

9

TOT FENT CAMÍ

La Farga en la vida quotidiana

OBJECTIU GENERAL

Ajudar les persones, comunitats i organismes a prendre consciència del moment que vivim, revifar l'experiència del foc i créixer en l'entusiasme missioner seguint la metodologia de la Farga.

QUID PRODEST - 2011

PATRIS MEI - 2012

CARITAS CHRISTI - 2013

SPIRITUS DOMINI - 2014

OBJECTIUS DE L'ETAPA QUID PRODEST

- Suscitar una actitud d'austeritat i de recerca de la voluntat de Déu en la pròpia vida tenint en compte el moment que cada un està vivint.
- Rellegir amb serenor la pròpia història i discernir-la a la llum de la Paraula de Déu.
- Aprendre a identificar les pròpies ferides per viure un procés de sanació.
- Recuperar la joia de ser claretià.
- Concretar la recerca d'una nova resposta a la crida de Déu en esperit de conversió, a la llum del *Quid Prodest* claretià.

- 1 El més important és esperar (Advent)
- 2 I va habitar entre nosaltres (Nadal)
- 3 Cridats a ser fills (Temps Ordinari I)
- 4 De camí cap a la Pasqua (Quaresma)
- 5 La vida nova en Crist (Pasqua)
- 6 Seguidors del Crist com Claret (Temps Ordinari II)
- 7 Testimonis enmig del món (Temps Ordinari III)
- 8 Nascuts per estimar (Temps Ordinari IV)
- 9 **Tot fent camí (Temps Ordinari V)**

1. Introducció

Amb aquest quadern comencem la fase final de l'etapa *Quid Prodest* de la nostra experiència de la Farga, quan a la litúrgia de l'església se'ns convida a centrar-nos en els novíssims, ara que ens apropem a la fi de l'any litúrgic. Aquest mes ens dóna l'oportunitat de revisar la nostra experiència al llarg dels últims dotze mesos en què hem estat convidats a trobar-nos amb la nostra experiència vital. La perspectiva *Quid Prodest* de l'experiència d'aquest any, ens ha instat repetidament a viure aquests moments en els quals hem estat, podríem dir, obligats a descobrir la congruència o integritat entre allò que valorem com el més important, i les opcions i comportaments que conformen la nostra vida diària. És una experiència que té per objectiu preparar-nos per al creixement i el desenvolupament que dimanaran de la trobada amb el Déu que és Pare, Fill i Esperit, i que serà el centre de la nostra experiència durant els propers anys. Com a element final d'aquest any de *La Farga en la vida*

quotidiana, aquest quadern intenta oferir-te reflexions i exercicis que puguis fer servir per revisar la teva vida i les teves aspiracions, el creixement i el desenvolupament que s'hagin realitzat, i, alhora, t'ajuden a identificar aquestes àrees que desitges i necessites continuar explorant i desenvolupant quan entris en la segona etapa d'aquesta experiència.

Per treure profit d'aquest material et cal...

Apèndex I

Has de crear oportunitats per disposar en la teva vida d'espais en què puguis tenir temps per llegir i per entrar en els exercicis que se't suggereixin en aquestes pàgines. Pot resultar-te útil tenir el quadern o diari en què has anat anotant les teves reflexions al llarg de l'any. Repassar aquests apunts et podrà servir per identificar temes i normes que són presents a la teva vida.

Dedicar temps a compartir els teus pensaments...

Molts dels temes importants de la nostra vida amb els quals batallem, no els podem respondre amb un simple sí o no. Pot resultar eficaç compartir amb altres aquesta manera d'intentar de trobar sentit a la nostra experiència vital, perquè el sol fet de comunicar-nos ens ajuda a clarificar millor els nostres pensaments i maneres d'entendre. Compartir amb d'altres no ens ofereix només un context més ampli per entendre la nostra experiència, sinó que serveix també perquè vegem que no estem sols a l'hora de buscar el sentit de la nostra experiència vital. Els participants són convidats a compartir el material de les seves reflexions no només amb la

persona que hauran escollit perquè els acompanyi, sinó també, quan i on sigui possible, amb altres membres de la Congregació, especialment de la seva comunitat local.

Dedicar temps perquè t'ho mereixes

Pot ser un tret comú entre els religiosos de vida apostòlica que el nostre treball es converteixi en la prioritat de les nostres vides. En respondre contínuament a les necessitats d'altres, podem perdre de vista les nostres pròpies necessitats personals. Podem perdre l'equilibri i la perspectiva de les nostres vides, i no tenir espais per a les coses que realment necessitem.

Aquesta falla a l'hora de valorar i respectar les nostres pròpies necessitats més íntimes, pot fer que es desenvolupin en nosaltres mecanismes d'evasió (com, per exemple, insanes relacions amb l'alcohol, la TV, Internet o alguna persona, etc.) que no solament són addictius sinó que també inclouen la mala sort de fer-nos sentir pitjor respecte a nosaltres mateixos.

Reservar-nos un temps per a les nostres vides tan ocupades per tal de participar en aquest procés al llarg d'aquest mes, ens ofereix l'oportunitat de donar resposta a un aspecte dels manaments principals, que podríem fàcilment passar per alt, en els nostres esforços per estimar Déu i el proïsme: Ens referim a la necessitat d'estimar-nos nosaltres mateixos.

2. Reflexió

Objectius que han motivat la meua vida

La dimensió *Quid Prodest* de la nostra experiència de la Farga, ens convida a entrar en contacte amb els dinamismes i motivacions que poden restar amagats al fons de les nostres vides. Les nostres motivacions més profundes sovint són inconscients i potser no ens siguin conegudes, malgrat que, de vegades, puguin remuntar-se als primers anys de la nostra infància. Sovint els esdeveniments que van tenir un significat una mica important en la nostra vida d'infants, mantenen els temes i valors que ens han anat motivant al llarg de les nostres vides. Fes l'exercici següent per veure si aconsegueixes una comprensió millor dels teus somnis i de les teves motivacions.

Exercici 1: Els meus contes preferits

- Pensa en la teua infància, quan tenies uns 7 anys i recorda **quina era la història o conte preferits**.
- Recorda amb detall el contingut i cada un dels seus personatges.
- I a continuació dedica un temps a reflexionar sobre **com s'identifiquen amb la teua pròpia experiència vital els valors i les experiències de cada un d'aquests personatges**.

A banda de la nostra experiència infantil que hagi pogut anar influint en la nostra vida posterior, tots experimentem situacions en les quals som conscients que són presents una barreja de motivacions en la nostra vida i en les vides dels altres. En casos extrems, d'una persona que actua des d'un conjunt de motivacions en conflicte, podem dir que té doble cara. Dir d'un que té doble cara és un insult, però per al propòsit d'aquesta anàlisi, acceptem, per ara, aquesta adscripció mentre explorem la reflexió següent que ens convida a posar-nos en contacte amb les nostres motivacions.

La primera d'aquestes dues cares és la que intentem salvar, la cara de l'«ego neuròtic». En situacions en què ens trobem incòmodes o en les quals el nostre sentit d'identitat se sent amenaçat, la resposta natural és tractar de salvar la cara. Pensa en alguna circumstància en què havies de plantar cara a un problema o que estaves amoïnat, fes-te les preguntes següents i mira de veure quina d'elles t'ajuda a comprendre per què et vas sentir de la manera com vas reaccionar llavors:

- De què tenia jo por llavors?
- A què intentava repenjar-me?
- Com estava procurant mantenir el control?
- A què em semblava tenir dret?

Des d'una perspectiva cristiana, la tasca vital respecte a aquesta cara del nostre ego, és anar en contra de la nostra inclinació natural com és la de salvar-la, en comptes de treballar conscientment per prescindir-ne. Aquest exercici de perdre aquesta cara ens conduirà al desenvolupament de la virtut de la humilitat i a acceptar la realitat tal com és. Això comporta treballar seriosament en transformar les nostres vides de manera que el nostre sentit de la por, de l'afecció, del mantenir el control o de «els drets adquirits», deixa de ser la motivació inconscient de la qual flueixen les nostres accions i eleccions.

Els següents són uns suggeriments sobre com podem transformar la cara de l'ego de manera que deixi d'exercir un control neuròtic sobre les nostres vides.

La cara de l'ego

Nota: l'original d'aquest quadern es va escriure en anglès, en l'idioma del qual la paraula «face» significa «cara». Els quadres següents s'estructuren des d'aquesta paraula.

La F.A.C.E. (cara) de l'EGO

F

Fear (Temor)

Els nostres temors poden transformar-se si:

- Reconeixem estar atemorits (davant de nosaltres mateixos o davant d'algú en qui confiem).
- Ens permetem percebre ben bé el temor.
- Actuem com si el temor no ens deixés aturats o ens manipulés.

D'aquesta manera passem d'estar atrapats pels nostres temors a moure'ns a través d'ells.

A

Attachment (Afeccions)

Pot transformar-se desprenent-nos dels nostres desigs o expectatives d'un resultat particular.

Deixem caure les nostres actituds rígides i la nostra tendència possessiva. Així és com ens relacionem amb una persona o una situació, i no estem posseïts o obsessionats per elles.

C

Control (Control)

Pot transformar-se permetent als altres plena llibertat, deixant caure els encenalls on hagin de caure; és a dir: deixant ser.

Així és com el control neuròtic es converteix en força saludable: força «per a» i no força «sobre» els altres.

E

Entitlement (Dret)

Significa que estem exempts de les condicions de vida ordinàries que afecten tots els humans: les coses canvien i s'acaben. Les coses no són sempre justes; el sofriment és part del creixement; de vegades la gent ens fereix, ens traeix o ens enganya. Res d'això no ens ha de portar a la represàlia. Nosaltres continuem estimant. Planegem i esperem la transformació dels altres, no el seu càstig.

Així és com «els drets» neuròtics es transformen en dignitat i ens fem més autoprotectors i també més compassius.

La nostra segona cara, la cara del nostre vertader ésser, és la que volem enfortir i compartir en permetre que la poderosa força guaridora que hi ha en el nostre interior, emergeixi en nosaltres i en el nostre món. Lluitant contra el fantasma de l'autosuficiència, aprenem de tenir la suficient humilitat com per poder dir –com el nostre Fundador, a l'última etapa de la seva vida– que «ja no sóc jo el qui viu, és Crist qui viu en mi» (Ga 2,20). L'ego ha de romandre serè mentre ens preguntem:

- Realment, en quina mesura vull ser lliure?
- Què passa quan accepto la realitat?
- Quant de sofriment puc suportar si sóc compassiu?
- Com canalitzo aquesta energia, en la meua vida?

Els punts següents il·luminen les qualitats i valors que necessitem desenvolupar i conrear per tal que la cara del nostre ésser autèntic s'enforteixi i es desenvolupi.

La F.A.C.E. (cara) del nostre ser autèntic	
F	<p>Freedom (Llibertat)</p> <p>Pot assumir-se com un estil de vida que s'aconsegueix quan superem les addiccions, som oberts, confiem en Déu i abandonem la falsa identitat.</p>
A	<p>Acceptance (Acceptació)</p> <p>És anar seguint el corrent de la vida, sense capficar-se pels resultats, deixant que Déu sigui Déu.</p>
C	<p>Compassion (Compassió)</p> <p>L'adquirim a partir dels nostres sofriments, admetent que els altres poden tenir els seus propis camins i individualitat, i sense voler que encaixin en allò que nosaltres imaginem.</p>
E	<p>Energy (Energia)</p> <p>És sentit i força. Permetre que la força de Crist mateix flueixi en una ànima és donar camí expedit per al guariment i la transformació. La persona es fa serventa de l'«Altre» i és obedient en aquest servei.</p>

Quan analitzem les nostres vides de missioners apostòlics, no és sempre fàcil de discernir quina «cara» és la que realment domina les nostres accions i el nostre comportament. Pot ser difícil de distingir entre el que és passió per la missió i el que és expressió d'insana addicció pel treball. Les llistes que hi ha a continuació són com uns suggeriments per ajudar-te a discernir quina «cara» pot estar motivant la teua vida apostòlica.

**Una vida moguda
per «la cara» de l'ego neuròtic
corre el risc de ser una forma
d'addicció al treball**

1. Amenaçada pel temps lliure.
2. Necessita comparar els resultats del teu treball.
3. Mai satisfeta emocionalment.
4. Exigeix quantitat i participació.
5. La vàlua depèn del treball.
6. No viu l'èxit dels altres.
7. S'enuja quan no té temps o diners suficients per fer el que vol.
8. Enveja secreta dels mandrosos.
9. Menysprea el seu propi cos.
10. Hipersensible davant de la crítica.
11. Ressentiment davant de l'autoritat.
12. Responsabilitat excessiva.
13. Pot perdre's en els detalls.
14. Fa servir el treball per encobrir altres addiccions.
15. Pot manipular el poder.
16. Se sent buit sense el treball.
17. Necessita estar malalt per prendre's un temps lliure.
18. El mateix joc pot convertir-lo en treball.
19. Resisteix a la intimitat; sense temps per a relacions.
20. Baix nivell de tristesa.
21. Altres comencen a sentir gelosia.
22. Crea la il·lusió de ser indispensable.
23. Temor a assumir riscos.
24. Déu exigeix perfecció.
25. Ho passa malament si ha de dir «no».
26. Identitat personal i ocupació són una mateixa cosa.
27. Que jo sigui bo depèn de com valorin el meu treball.
28. La vida interior i emocional semblen aterradoros.
29. Envellir i la jubilació són una amenaça.
30. L'«hauria de» és l'expressió que se sent més.

**Una vida moguda
per «la cara» del nostre ésser autèntic (Crist)
troba la seva expressió
en la passió per la Missió**

1. Temps suficient per a Déu.
2. No competitiva.
3. Plena emocionalment.
4. Qualitat de presència i treball.
5. La vàlua consisteix a ser criatura de Déu.
6. Assumeix l'èxit i el fracàs.
7. Indiferència davant dels resultats.
8. Urgeix els del seu voltant.
9. Integra les necessitats corporals.
10. Pot percebre tant els dons com les limitacions.
11. Treballa amb un liderat apropiat.
12. Adequadament responsable.
13. Manté la visió i els èxits.
14. Té una espiritualitat com a base.
15. Fa servir el poder per a donar poders.
16. Pot gaudir del temps lliure.
17. Té cura de la seva salut de forma equilibrada.
18. Les habilitats recreatives formen part de la seva vida.
19. Té relacions significatives.
20. La gamma d'emocions és perceptible.
21. Delega a d'altres.
22. Té una relació apropiada amb la Institució.
23. Pot ser creatiu i assumir riscos.
24. Déu demana autenticitat de vida.
25. Pot marcar límits.
26. La feina forma part d'una identitat més àmplia.
27. La bondat és inherent al ser.
28. Està connectat a la font interior.
29. L'edat i la jubilació formen part de la vida.
30. Agraït a tota vida.

Punt de reflexió

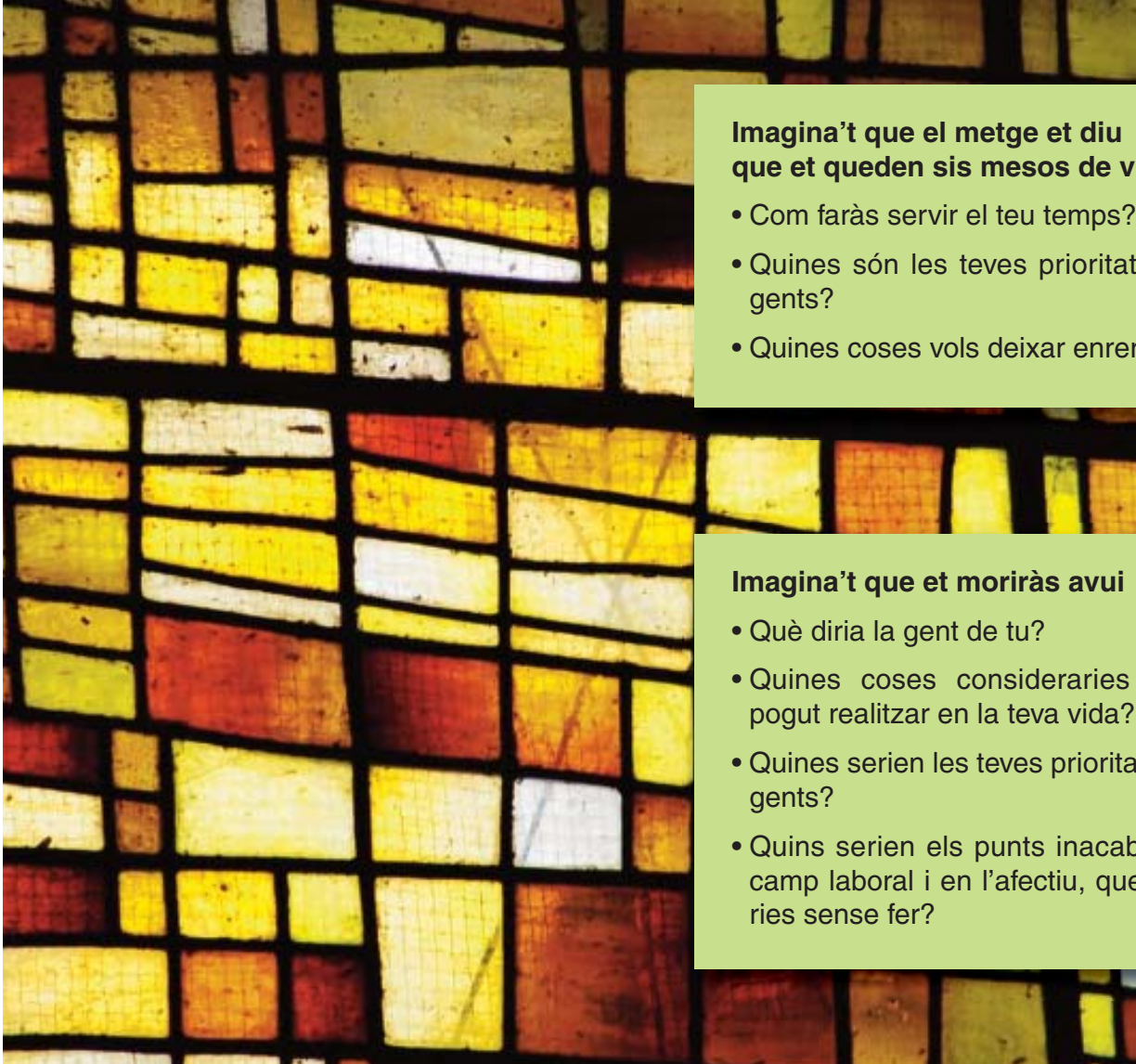
Quan has llegit aquesta reflexió, ¿en què t'ha ajudat a prendre consciència de les teves pròpies motivacions?

Assoliments i dificultats

Com veuràs a la secció dedicada a la *lectio divina* d'aquest quadern, la litúrgia d'aquest temps ens interpel·la a fi que reflexionem sobre els esdeveniments finals: la mort i la promesa d'eternitat. Sabem bé el fort impacte que pot produir el fet de dedicar-nos a reflexionar sobre l'eternitat, per tal d'ordenar la pròpia vida, veient l'efecte que va tenir en el jove Claret. Si per a algunes persones resulta morbós (pensar en la pròpia mort i en el més enllà), en canvi a nosaltres això ens ajuda a avaluar la nostra vida i a aclarir les nostres prioritats. Això també ens convida a pensar que, en darrer terme, no tenim el control de les nostres vides i, per tant, hem de posar la

nostra confiança en Aquell que ens ha creat. En avaluar les nostres vides a través de la lent de la nostra mort, és important no oblidar que no es tracta d'un exercici per identificar el que hem de fer per salvar-nos. En això no estem sols: Crist ens ha salvat ja. Més aviat, l'exercici ens interpel·la a identificar el nostre nivell d'acomodació a la nostra situació actual i si necessitem, o no, fer les rectificacions que, fa temps, volem fer però que mai no acabem de posar en pràctica. Al cap i a la fi, ¿t'has trobat alguna vegada amb algú que, en donar-li la notícia que li queda ja poc temps de vida, s'hagi lamentat de no haver dedicat més temps a treballar?

Oferim els dos exercicis següents per provocar un moment de valoració, una avaluació de les nostres vides, que ens permeti aclarir les nostres prioritats i, alhora, reconèixer tot allò que hem pogut realitzar. Pot ser que també els exercicis t'empenyin a prendre un temps per reflexionar sobre els teus sentiments i la teva fe respecte a la mort i el després de la mort.

Imagina't que el metge et diu que et queden sis mesos de vida

- Com faràs servir el teu temps?
- Quines són les teves prioritats més urgents?
- Quines coses vols deixar enrere?

Imagina't que et moriràs avui

- Què diria la gent de tu?
- Quines coses consideraries que has pogut realitzar en la teva vida?
- Quines serien les teves prioritats més urgents?
- Quins serien els punts inacabats, en el camp laboral i en l'afectiu, que tu deixaries sense fer?

Les prioritats de la gent quan saben, o sospiten, que el seu temps és limitat, sovint se centren en allò que es dóna per suposat: les relacions que són importants en les seves vides. Cridats a ser «homes que abrusen en caritat», les relacions estan en el centre de les nostres vides. Relacions amb Déu, relacions amb els nostres germans de comunitat, relacions amb el poble a qui servim. Les nostres vides estan al servei de la construcció de relacions que orienten les persones a conèixer, estimar, servir i lloar Déu. ¿Tal volta no han de ser aquests, els criteris que faríem servir per avaluar els nostres èxits i fracassos, la qualitat de les relacions que hem establert i patit, més que la quantitat de coses que hem fet i acabat?

La dificultat rau en la dificultat d'identificar i avaluar els fruits d'aquesta feina. El fet de ser populars, no significa necessàriament que hem estat fidels a l'anunci de l'Evangelí; pot ser només un indicatiu que hem mantingut una connivència amb l'addicció de la gent a viure vides confortables que els impedeixen viure plenament com a fills de Déu. ¿Com avaluem, doncs, la nostra vida de religiosos des de la perspectiva de les relacions?

Una manera d'entendre els nostres vots, és veure'ls com una invitació a viure en el món amb una relació adequada: una relació correcta amb Déu, amb el meu proïsme i amb mi mateix. La correcció d'aquestes relacions es manifesta en la manera com ens comportem i en els valors que motiven la nostra manera d'actuar. Un món que sovint veu les persones com a objectius sotmesos a formes d'explotació (sexual, econòmica, emocional), tu, com les tractes? Un món en què els recursos són limitats, ¿en quina mesura tens cura per no gastar o malgastar el que tens al teu abast? En un món en què cadascú sembla anar a la seva, sovint aprofitant-se dels altres, ¿com prens les teves decisions? Les respostes en aquestes menes de preguntes són les que poden ajudar-nos a avaluar l'èxit de la nostra vida com a religiosos. ¿Valoro sempre i tracto amb respecte la gent? Abans de prendre les meves decisions, ¿faig sempre l'esforç de tenir en compte les necessitats i les idees dels altres? Què vull dir i què entenc quan parlo de «fer la voluntat de Déu»? ¿Són els valors evangèlics, com l'amor, el servei i el respecte, els valors que la gent veu que es manifesten en la meua vida a través del meu comportament habitual?

Un altre instrument que podem fer servir en tractar d'avaluar la nostra vida com a Claretians, és la

Definició del Missioner del nostre Fundador. Com un ideal, ens ofereix a cadascun de nosaltres un altre punt de vista per avaluar la nostra experiència vital. És bo tornar periòdicament en aquest text, amb el qual estem tan familiaritzats, i preguntar-nos: sóc jo, aquest? Dificilment podrem donar una resposta afirmativa del tot, a tots els seus elements. Aquestes àrees on ens trobem dient «no» o bé «sí, però...» són les que ens diuen cap a on hem d'orientar l'esforç.

Un Fill del Cor Immaculat de Maria és un home encès d'amor i que cala foc arreu on passa. Desitja eficaçment i procura per tots els mitjans encendre tothom amb el foc de l'amor diví. Res no l'espanta. Frueix en les privacions; aborda els treballs, abraça els sacrificis. Es complau en les calúmnies i s'alegra en els turments i dolors que sofreix. La seva glòria és la creu de Jesucrist. Només pensa com seguirà i imitarà Jesucrist a pregar, a treballar, a sofrir i a procurar sempre i únicament la més gran glòria de Déu i la salvació de tota la humanitat.

Com a exercici final de la reflexió sobre allò que has aconseguit i les dificultats amb què t'has trobat, ets convidat a fer servir la *Definició del Missioner* com a criteri per avaluar la teva vida. Sigues sincer amb tu mateix!

- Quin èxit has tingut vivint d'acord amb aquesta manera de veure les coses?
- Quins són els elements contra els quals has hagut de lluitar més a la vida?
- Què et cal canviar en la teva vida per tal que siguis capaç d'expressar millor aquest ideal de la nostra vida missionera?
- Fins a quin punt estàs prou motivat i compromès per fer els canvis necessaris?
- Quina ajuda o suport necessites?
- Què et cal per tenir aquesta ajuda i suport que necessites?

Un darrer punt de reflexió...

Partint de la nostra experiència de vida de comunitat i la nostra formació, de vegades la dificultat més gran que tenim, o el que costa més de canviar, és, simplement, assumir el risc de deixar que una altra persona sàpiga que necessitem ajuda i suport.

Conversió i Formació Contínua

La reflexió personal que ve a continuació, te l'ofereixo amb l'esperança que et pugui estimular a entrar en contacte amb la teva pròpia experiència personal d'estudi, formació i progressiva renovació personal. Estàs convidat a llegir-la críticament, anotant els aspectes que tinguin ressonància en la teva experiència personal i anotant també aquells elements que provoquin en tu una reacció forta o confusió. ¿Què hi ha, en la teva pròpia experiència, que s'amaga sota les reaccions que puguin suscitar en tu els pensaments d'un claretià sobre... Conversió i Formació Contínua?

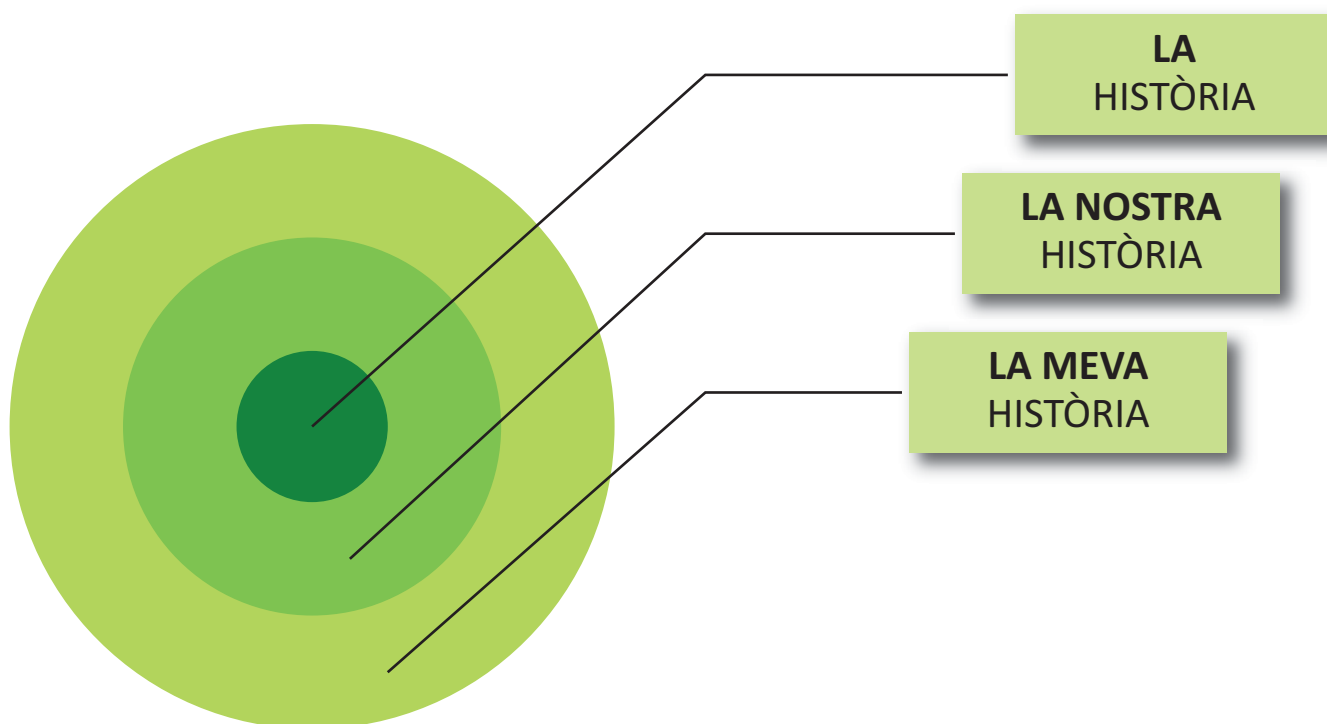
Al centre d'aquest tema hi ha la nostra actitud respecte a l'estudi i el que entenguem per formació. Hi ha diverses maneres d'entendre la formació contínua, que no tenen res a veure amb fer cursos periòdicament (encara que aquests siguin certament una via d'accés a nous coneixements). Si la teva manera d'entendre la formació es limita a l'emmagatzematge de continguts, després d'assistir a una sèrie de classes o cursos, les experiències negatives de l'estudi durant la formació inicial, poden donar, com a resultat, una actitud mental des de la qual els claretians abandonin l'assistència a més cursos

i, fins i tot, la lectura dels documents que la Congregació ofereix. És possible de considerar la conversió i la formació contínua, des d'una altra perspectiva: com un procés dinàmic que forma part de la vida mateixa de cada individu que està tractant, contínuament, d'equilibrar tres dimensions de la seva vida i de la seva identitat: la seva relació amb Déu, amb el proïsme i amb si mateix. Aquest procés dinàmic es troba, efectivament, en el cor de la vida cristiana, ja que conté la matèria dels dos manaments principals.

Cada claretià pot veure la seva pròpia identitat forjada per tres dimensions de la seva vida i sorgint d'elles. O, per dir-ho d'una altra manera, la identitat d'un mateix es forma des de la interacció dinàmica de tres històries en què participem activament: la història de la pròpia vida personal (la meua història), la vida de la Congregació i de l'Església (la nostra història) i EL DÉU DE LA HISTÒRIA, la suprahistòria, en què tots estem implicats, ens n'adonem o no. Visualment aquesta «identitat» pot dibuixar-se com si es tractés de tres cercles concèntrics.

El que fa sorgir la dinàmica que experimentem en la conversió i en la formació contínua, és la interacció entre aquestes tres dimensions de la vida. El desafiament està en trobar l'equilibri entre aquestes tres dimensions de la nostra identitat, en el qual experimentem un sentit d'integració i coherència en els valors que motiven el nostre comportament. A continuació assenyalarem exemples del material que conforma les diferents dimensions.

Material de la MEVA història

- Història de les meves relacions personals, família, amics, congregació.
- Actituds respecte al món, la creació, els avenços materials, l'aprenentatge i la presa de decisions.
- La meva experiència apostòlica personal.
- Valors que motiven la meva vida i el meu comportament.
- Coses que faig per omplir el meu temps.
- Objectius de la meva vida personal.

Material de la NOSTRA història

- L'Església i la seva història.
- La vida del Fundador.
- El desenvolupament històric i l'experiència d'una Congregació internacional.
- El carisma.
- Els vots.
- La història i l'experiència de la Província.

Material de LA «història» de Déu

- El Pla de salvació de Déu.
- La Bíblia i l'ensenyament de Jesús.
- Mort i resurrecció, motius d'esclavitud i d'alliberament.

Cada una d'aquestes històries continua desenvolupant-se, la qual cosa crea en nosaltres una contínua necessitat d'equilibri entre les tres dimensions. És en aquesta tensió dinàmica creativa on som convidats a la conversió i a desenvolupar la saviesa i les

habilitats necessàries per donar resposta a les nostres circumstàncies actuals.

Si deixàvem que una de les tres dimensions fos la dominant, pel fet de no intentar equilibrar totes tres dimensions de la nostra vida, podríem caure en diferents actituds. Vet aquí algunes:

Si la HISTÒRIA DE DÉU és la dominant...

Correm el risc de caure en un espiritualisme o en un fonamentalisme desconnectats del dia a dia de la nostra experiència.

Si la NOSTRA HISTÒRIA és la dominant...

Hi ha el perill d'un institucionalisme que perd el contacte, no sols amb la nostra experiència diària, sinó també amb l'experiència de Déu, que ens crida a ser congregació.

Si la MEVA HISTÒRIA fos la dominant...

Hom s'arrisca a un individualisme que és egoista i centrat en si mateix, i per això ell es posa com a àrbitre dels esdeveniments, no només de la pròpia vida sinó també de la vida dels altres.

Si acceptem aquesta relació dinàmica progressiva que dóna vida a la nostra identitat, ens adonarem contínuament del repte d'obrir-nos a noves maneres de donar sentit a la nostra experiència de Déu i del món. Això, de retop, ens esperonarà a descobrir noves àrees de coneixement i a estar al dia en allò que és important per a les nostres vides. Ens predisposarà també a desenvolupar noves capacitats i aptituds en aquest món contínuament en canvi.

Així, doncs, a la llum d'aquestes reflexions...

- Quines són les teves reaccions?
- Com avaluaries l'equilibri entre la Meua Història, la Nostra Història i la Història de Déu en la teva pròpia vida?
- Quina és la teva pròpia història de conversió i de formació contínua?
- Quines actituds posa al descobert aquesta història?
- En quines àrees de la teva vida necessites conversió i formació contínua?

Què has après de l'experiència?

Al llarg dels últims dotze mesos d'aquesta experiència *Quid Prodest*, se t'ha ofert l'oportunitat de revisar la teva vida, de contactar amb la història de la teva vocació personal i de compartir amb d'altres els fruits de les teves reflexions. A la contracoberta de cada un dels quaderns, hi són assenyalats per a aquest any, els objectius d'aquesta part del procés. Quan vas rebre la invitació a participar en aquesta experiència d'entrar en «el forn», que és el cor de tota farga, hi havia una intenció implícita: que cadascun de nosaltres tingués ganes d'escampar les cendres d'unes vides confortablement rutinàries, i de connectar-se amb noves fonts d'energia, de manera que puguem esdevenir «homes encesos d'amor».

Per tal d'ajudar-te a començar a concretar allò que has après d'aquesta experiència, ara ets convidat a dedicar una mica de temps a recórrer els dotze mesos passats, i a recordar:

- Recordar els diferents moments de l'any.
- Recordar les converses que has mantingut
- ... amb la persona que t'ha acompanyat
- ... amb els altres claretians
- Recordar i revisar els apunts que has fet i conservat al llarg de l'any.

Després d'haver recordat tot això, et convidem a dedicar una mica més de temps a fer l'exercici següent:

Exercici 2: Flux d'escriptura conscient

1a part

Un exercici de flux d'escriptura conscient

Sovint, quan escrivim alguna cosa, solem detenir-nos i revisar les idees que ens vénen, tornant a escriure, un cop i un altre, la mateixa frase, fins que aconseguim que sigui correcta. És com si tinguéssim un «petit jutge» assegut contínuament al nostre costat per dir-nos si allò ja està ben escrit. Per fer aquest exercici, et recomanem que expulsis el teu «petit jutge».

Més avall hi ha quatre preguntes, cada una d'elles seguida per una frase introductòria. Et demanem que responguis a cada pregunta, començant amb la corresponent frase introductòria, i segueix escrivint durant uns cinc minuts sense aturar-te a revisar allò que vagis escrivint.

• Qui ets tu ara?

Jo ara sóc...

• Què està emergint en tu com a potencial teu?

Veig que el meu potencial és...

• Què t'està retinent?

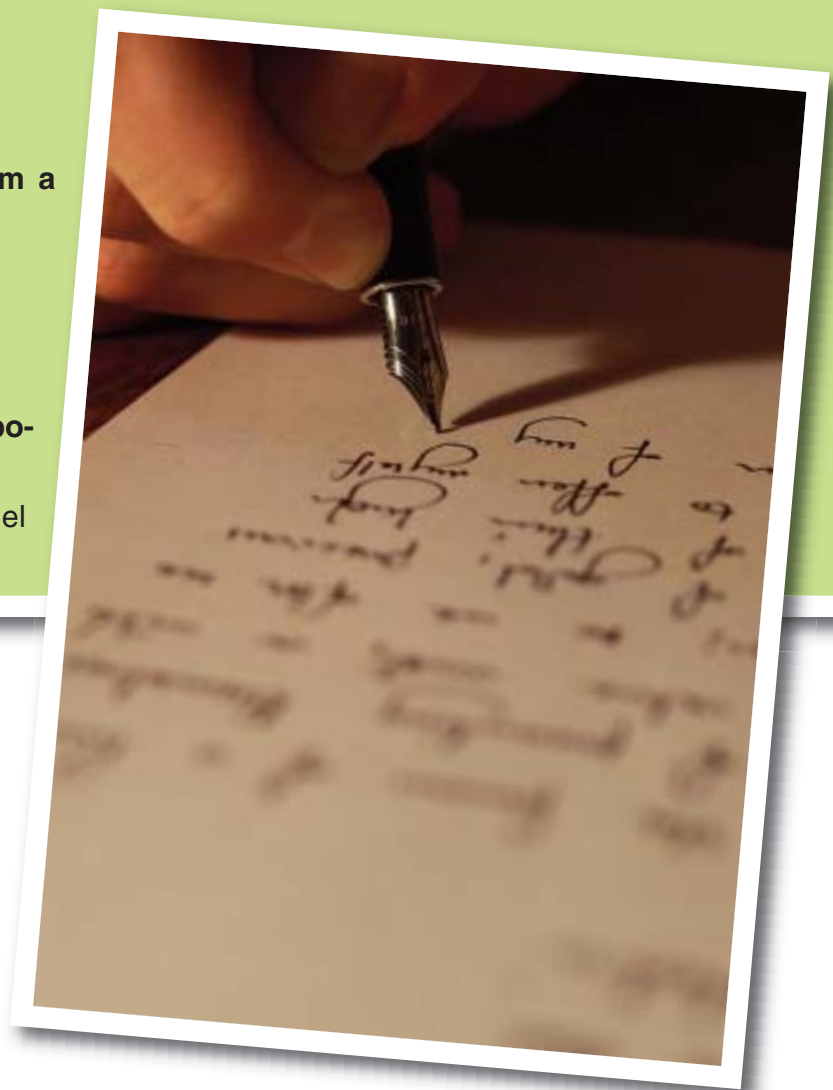
Estic sent retingut per...

• Què et cal per realitzar el teu potencial?

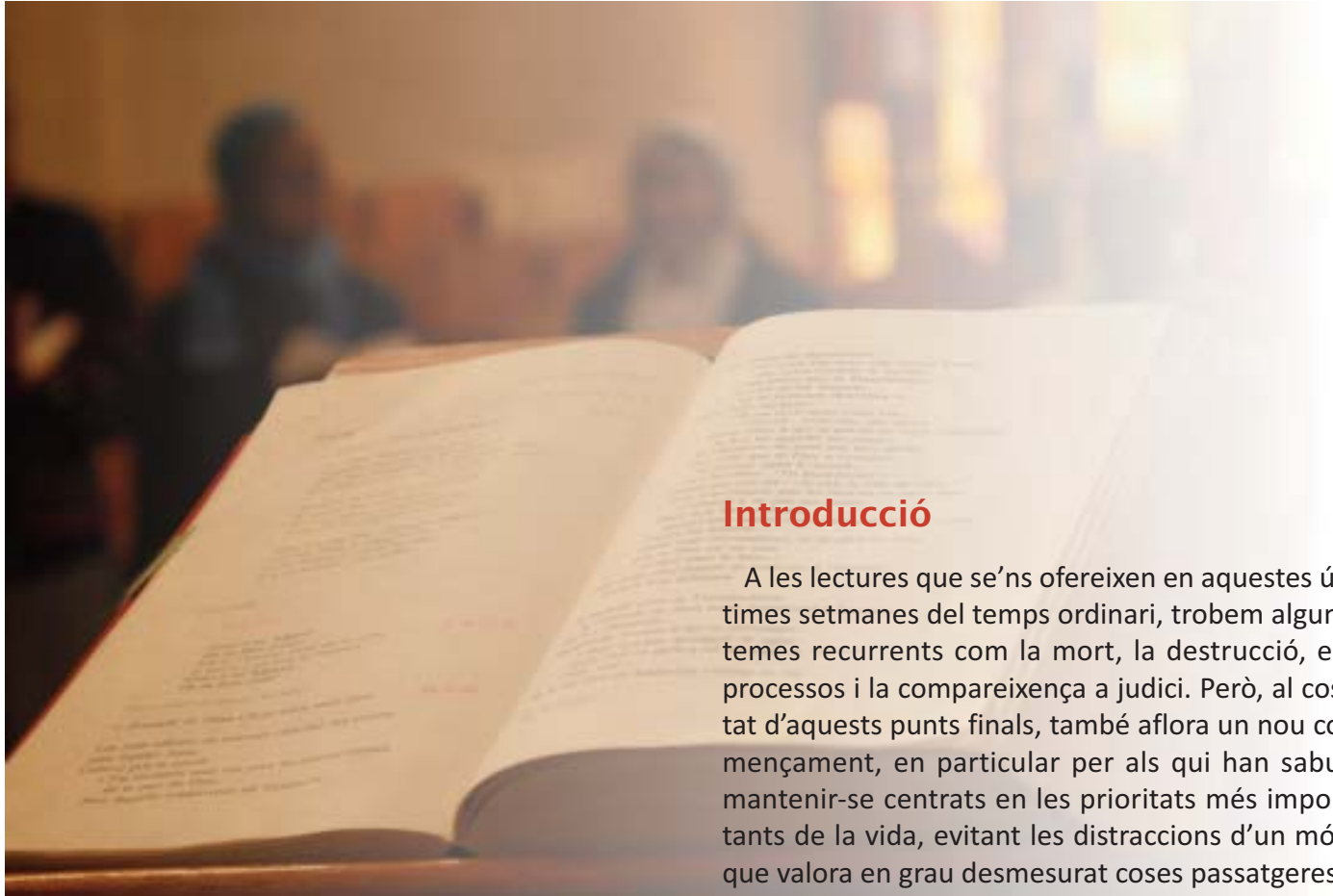
Per a desenvolupar i realitzar el meu potencial em cal...

2a part

Una vegada que hakis acabat l'exercici, deixa'l reposar un dia o dos i, llavors, repassa el material que has escrit. Llegeix-lo en actitud orant i aprofita l'impacte que això et produeixi, per pregar sobre la teva vida i sobre el que el Senyor t'està demanant en aquest moment de la teva vida.

3. Suggeriments per a la *lectio divina*

Introducció

A les lectures que se'ns ofereixen en aquestes últimes setmanes del temps ordinari, trobem alguns temes recurrents com la mort, la destrucció, els processos i la compareixença a judici. Però, al costat d'aquests punts finals, també aflora un nou començament, en particular per als qui han sabut mantenir-se centrats en les prioritats més importants de la vida, evitant les distraccions d'un món que valora en grau desmesurat coses passatgeres i sense importància com el poder i els diners. Tant els textos de l'Antic Testament com els del Nou Testament creen un clima per a fer la **transició de l'Any A a l'Any B**; llavors ens demanaran de reflexionar sobre els valors profunds que motiven les nostres vides. ¿Fins a quin punt restem fidels a allò que creiem, quan intenten acabar amb els puntals de la nostra fe? ¿Fins a quin punt som fidels als nostres valors i creences quan el món, al qual subtilment ens acomodem, ens convida a viure d'una manera que acaba finalment per minar els valors que són el cor de l'Evangeli?

En essència: el to de la litúrgia ens interpel·la. ¿De què ens aprofita viure una vida feliç i confortable si, com a resultat, perdem de vista la visió de conjunt i, amb ella, la de la nostra responsabilitat de fer alguna cosa respecte als sofriments dels altres? ¿De què ens aprofita, si les nostres necessitats a curt termini (comoditat personal, seguretat, vida còmoda, etc.) ens blinden contra les conseqüències, a llarg termini, del nostre actuar respecte a l'entorn, a la societat i a les nostres relacions amb Déu?

T'oferim els següents punts de meditació com a suggeriment que pots fer servir en la teva lectura diària de l'Esclitura.

Dimarts, 1 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Ap 7,2-4.9-14 • 1Jn 3,1-3 • Mt 5,1-12a 	Tots Sants	Avui és un bon dia per a mirar enrere, repassar la nostra vida i recordar aquells que t'han inspirat a ser fidel a l'evangeli. No solament aquells reconeguts oficialment com a sants, sinó també aquells sants homes i dones excel·lents que han estat significatius en ell teu camí.
Dimecres, 2 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Jb 19,1.23-27a • Fl 3,20-21 • Jn 14,1-6 	Commemoració de tots els fidels difunts	La voluntat del Pare és que tots els creients tinguin vida eterna. Pren un temps per recordar tots aquells que has conegut i ja han mort. Què et van manifestar les seves vides sobre l'amor de Déu?
Dijous, 3 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Rm 14,7-12 • Lc 15,1-10 	Sant Martí de Porres P. José Xifré, cofundador i superior general (<i>Calendari</i> , pp. 431-436)	Si ens aturem a pensar en l'amor incondicional de Déu, i que no som els amos del nostre destí, ¿quin compte podrem donar de les nostres vides?
Divendres, 4 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Rm 15,14-21 • Lc 16,1-8 	Memòria de sant Carles Borromeu	Dedica una mica de temps a reflexionar sobre les iniciatives que prens per anunciar l'evangeli de Crist en les teves interaccions diàries amb d'altres.
Dissabte, 5 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Rm 16,3-9.16.22-27 • Lc 16,9-15 	Commemoració dels Difunts de la Congregació, familiars i benefactors (<i>Calendari</i> , pp. 437-441)	Seguint l'exemple de sant Pau, és bo de reconèixer i manifestar el suport que hem rebut en el nostre ministeri, quan Déu actua a través dels qui ens envolten. Donar per fet els qui ens recolzen, i oblidar-nos de la seva contribució a les nostres vides, pot ser un indicador, per a nosaltres, de quines coses valorem realment i considerem importants a les nostres vides: la nostra pròpia importància personal!
Diumenge, 6 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Sv 6,12-16 • 1Te 4,13-18 • Mt 25,1-13 	Diumenge 32 del Temps Ordinari	Hi pot haver moltes coses que deixem de banda sense ocupar-nos-en, pensant que sempre hi haurà temps. La mort, especialment les morts sobtades, ens recorden que no és sempre veritat que tindrem una oportunitat futura per arreglar el passat. Quines coses són les que tu necessites posar en ordre, ara, en la teva vida?

Dilluns, 7 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Sv 1,1-7 • Lc 17,1-6 		Quina ha estat la teva experiència personal de perdó? Has estat perdonat per d'altres? N'has perdonat d'altres? T'has perdonat a tu mateix? De vegades, l'obstacle més gran per a creure en un Déu que estima i perdona sense condicions, és la nostra incapacitat per perdonar-nos a nosaltres mateixos i deixar d'una vegada la nostra vergonya i la nostra culpabilitat.
Dimarts, 8 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Sv 2,23-3,9 • Lc 17,7-10 		Que n'és de fàcil oblidar que les nostres vides són una resposta al Déu de l'amor, que ha sacrificat tota la seva vida per nosaltres! Al contrari: ens sembla que tenim dret a ser tractats com si fóssim un personatge especial, amb dret a privilegis, si és que se'ns dóna una oportunitat per servir. En quina mesura aquest sentir-me amb privilegis i drets, frena el servei que estic cridat a fer?
Dimecres, 9 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Ez 47,1-2.8-9.12 • Jn 2,13-22 	Festa de la dedicació de la Basílica del Laterà, a Roma	Una cosa és reconèixer allò que hem rebut de Déu a través de la nostra família, els nostres amics i la nostra comunitat; i una altra cosa, diferent, afirmar i reconèixer el paper important que d'altres han jugat en les nostres vides. ¿Qui, entre els teus germans claretians, pot ser mereixedor de rebre una paraula d'agraïment pel que t'han donat? O és més fàcil actuar com els nou leprosos que, sense agrair res, van continuar fent la viu-viu?
Dijous, 10 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Sv 7,22-8,1 • Lc 17,20-25 	Memòria de sant Lleó el Gran	La saviesa de Jesús ens diu que el sofriment pot ser el camí per a una vida més plena. Acceptes aquesta veritat? La por al rebuig o a no ser popular poden atrapar-te en una situació que sembla confortable però que, de fet, t'impedeix de viure plenament?
Divendres, 11 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Sv 13,1-9 • Lc 17,26-37 	Memòria de sant Martí de Tours P. Frederic Vila i companys, màrtirs (<i>Calendari</i> , pp. 443-447)	Què en trauràs de viure còmode i satisfet, quan hi ha tant de sofriment al món i al nostre entorn? El dia del meu judici, quin compte podré donar de la manera com estic tractant la gent, en que esmerço el meu temps, i com administro les meves energies?
Dissabte, 12 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Sv 18,14-16; 19,6-9 • Lc 18,1-8 	Memòria de sant Josafat	Quin dels personatges de la paràbola és una representació més adequada de la meva situació actual: la vídua insistent o el jutge desaprensiu? Com ha impactat l'experiència del <i>Quid Prodest</i> en la meva vida d'oració, aquest any?
Diumenge, 13 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Pr 31,10-13.19-20.30-31 • 1Te 5,1-6 • Mt 25,14-30 	Diumenge 33 del Temps Ordinari	Cadascun de nosaltres ha rebut dons i capacitats per la gràcia de Déu. ¿Com els hem usat i compartit des del nostre criteri de ser jutges? Evitar assumir riscos pot significar que estem fallant en el nostre creixement i en el desenvolupament del nostre potencial. ¿Com impacta la teva disposició per assumir riscos, en el judici que et sembla merèixer per l'ús que has fet d'aquests dons rebuts?

Dilluns, 14 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • 1Ma 1,10-15. 41-43.54-57. 62-64 • Lc 18,35-43 		¿Estic preparat per córrer el risc de demanar el do de visió a fi de poder veure la meva vida tal com Déu la veu? ¿De debò que vull veure el món tal com és? ¿O estic més còmode romanent en la foscor per por de quedar desconcertat per allò que descobriria si hi hagués llum?
Dimarts, 15 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • 2Ma 6,18-31 • Lc 19,1-10 	Memòria de sant Albert el Gran	Tots ens trobem en la vida amb desafiaments i obstacles. Pot ser que no ens hàgim enfrontat a la mort, com Eleazar, però tots ens topem amb les nostres limitacions humanes, com Zaqueu. En aquells moments, ¿desistim o no creixem, per anar més enllà de la nostra situació actual?
Dimecres, 16 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • 2Ma 7,1.20-31 • Lc 19,11-28 	Santa Margarida d'Escòcia; santa Gertrudis	¿Com m'imagino que «el Rei» jutjarà l'ús que he fet dels dons rebuts? Quins fruits han donat fins ara, aquests dons, en la meva vida? Quines possibilitats resten sense desenvolupar?
Dijous, 17 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • 1Ma 2,15-29 • Lc 19,41-44 	Santa Isabel d'Hongria	Què és el que m'encega a l'hora de reconèixer on són la meva pau i la meva felicitat? Quines experiències i temors m'impulsen a aixecar murs defensius en la meva vida, que em separen dels altres i de les coses que realment importen?
Divendres, 18 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • 1Ma 4,36-37. 52-59 • Lc 19,45-48 		A la meva vida hi ha moments en què m'adono que jo, i d'altres al meu voltant, hem canviat, allò que hauria de ser el més valorat, per una vida mediocre i buida. Com reaccio en aquells moments de comprensió?
Dissabte, 19 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • 1Ma 6,1-13 • Lc 20,27-40 		Mort i resurrecció, la fi i el començament, el cicle permanent d'una vida que canvia contínuament. ¿Què posa de manifest la teva actitud davant del canvi sobre les teves actituds davant del futur i del més enllà?
Diumenge, 20 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Ez 34,11-12.15-17 • 1Co 15,20-26. 28 • Mt 25,31-46 	Solemnitat de Crist Rei [El Beat P. Andreu Solà, màrtir, (<i>Calendari</i> , pp. 449-453)]	Qualsevol cosa que feu pel més petit dels meus germans o germanes, és un desafiament i una paraula de consolació. Un repte, pel fet d'haver de reconèixer Crist present en tots els qui cerquen ajuda perquè ho necessiten. Una consolació, si penso que, quan estic lluitant i em sento sol, oblidat i no valorat, Crist mateix s'ha identificat amb mi: per tant, la meva solitud és inexistent.

Dilluns, 21 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Dn 1,1-6.8-20 • Lc 21,1-4 	Memòria de la Presentació de la Santíssima Verge Maria	La qualitat de les nostres ofrenes i no la seva quantitat, és la que ens permetrà de manifestar millor la profunditat de la nostra generositat. Com descriuries l'ofrena diària que fas, de la teva vida, en el teu servei a l'Evangelí?
Dimarts, 22 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Dn 2,31-45 • Lc 21,5-11 	Santa Cecília	Conflicte: ¿és senyal que alguna cosa va malament, o bé que la gent està per redreçar quelcom? Què en penses, quan et trobes ficat en algun conflicte?
Dimecres, 23 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 • Lc 21,12-19 	Sant Climent I; sant Columbà	Si ens recolzem en la nostra popularitat a l'hora de cercar què hem de fer, segur que no serem pas perseguits; en canvi, sí que ens podrà preocupar el judici. Un judici respecte al qual hem fallat, per no advertir els altres sobre les conseqüències dels seus actes que, si haguessin triat una altra manera de fer, haurien pogut esdevenir profitosos, no sols per a ells sinó també per a d'altres.
Dijous, 24 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Dn 6,12-28 • Lc 21,20-28 		La destrucció de la ciutat de Déu. Jerusalem, no és, sens dubte, el final de la història de la presència de Déu en el seu poble. En la nostra pròpia vida hem d'abandonar allò que ens resulta familiar i segur, per poder-nos trobar-nos amb Déu per camins nous.
Divendres, 25 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Dn 7,2-14 • Lc 21,29-33 	Santa Caterina d'Alexandria	Si volem llegir els signes dels temps, haurem de restar oberts a les experiències de vida que hi ha arreu del nostre món. Si veiem que hi ha obstacles i resistències que malmeten la vida, llavors no tenim més remei que donar-hi una resposta.
Dissabte, 26 de novembre	<ul style="list-style-type: none"> • Dn 7,15-27 • Lc 21,34-36 		L'últim evangeli d'aquest any ens recomana que lluitem contra la complaença, l'embriaguesa i els neguits d'aquest món. De què ens aprofitaria tenir autoritat mundanal i popularitat, riquesa i honors, si no ens poguéssim presentar segurs davant del Fill de l'Home?

4. Suggestiments per a l'acompanyament

a) Amb l'acompanyant personal

És recomanable que, cap a final d'aquest darrer període del primer any, fixis una cita per parlar amb el teu acompanyant. Abans de parlar amb ell, fóra bo que revisis el material del diari que has anat fent al llarg de l'experiència, i reflexionis sobre els punts següents que es poden emmarcar en la conversa que tinguis amb l'acompanyant. Pot ser t'anirà bé que et recordi els objectius fixats per a aquest any, i que trobaràs a la pàgina primera.

a) Què has après de tu mateix participant en aquest procés?

b) Què has après respecte als teus germans claretians?

c) Quines et sembla que són les àrees de la teva vida en què has experimentat creixement i desenvolupament?

d) En quines àrees de la teva vida, com a claretia, has experimentat frustració i resistència personal al creixement?

e) A la llum de la resposta anterior, quins són els teus objectius personals de creixement i desenvolupament per a l'any vinent?

f) Què et caldrà rectificar per a aconseguir-los?

b) Amb altres claretians

1. Una **pel·lícula**, que podríeu veure junts, en comunitat, seguida d'un diàleg referent a...

¿De quina manera aquesta pel·lícula es relaciona amb la dimensió *Quid Prodest* de la nostra experiència de La Farga?

Pel·lícula *Pay It Forward (Cadena de favores)*: Com d'altres nois, als seus dotze anys d'edat, Trevor McKinney creia en la bondat de la naturalesa humana. Com molts d'altres nois, estava decidit a canviar el món i millorar-lo. Al contrari de molts altres nois, ell ho va aconseguir.

Una pel·lícula que revela que, enmig del sofriment humà, el guariment i l'esperança poden triomfar si assumim el risc de no ser egoistes i de fer el bé a d'altres sense esperar-ne res a canvi.

2. **L'exercici següent** s'ha dissenyat per tal que tu el completis i, després, a la reunió de comunitat o a la trobada provincial, el comparteixis, servint-te de les respostes per a animar el diàleg entre tots.

Aquest compartir les dades pot fer-se de dues maneres: a) de forma directa: cada u explica les seves respostes personals; b) se'n designa un que recollirà els fulls, reunirà i ordenarà els resultats, i els distribuirà al grup. L'objectiu és aconseguir que tots reflexionin plegats i comparteixin les seves idees i experiències, no solament sobre l'experiència de la Farga, sinó també sobre l'impacte que està tenint en el propi estil de vida.

Sentit d'Urgència de Canvi i de Renovació

	Desacord total			Plenament d'acord			No ho sé
A la nostra Congregació hem de canviar la manera com hem estat vivint i treballant	1	2	3	4	5	6	◇
A la meua Província hem de canviar la manera com estem vivint i treballant	1	2	3	4	5	6	◇
He de canviar la manera com estic vivint i treballant	1	2	3	4	5	6	◇
L'equip de govern de la nostra Congregació sembla compromès amb un procés de renovació personal i congregacional	1	2	3	4	5	6	◇
L'equip de govern de la meua Província sembla compromès amb un procés de renovació personal i congregacional	1	2	3	4	5	6	◇
Per tal de ser fidels a la nostra vocació hem d'implicar-nos en el procés de renovació	1	2	3	4	5	6	◇
La meua experiència d'aquest any és que la gent s'ha sentit motivada per a participar en aquesta iniciativa	1	2	3	4	5	6	◇
En la meua experiència, tots els nivells de liderat (govern: congregació, organismes, comunitats) han quedat implicats en aquest procés de renovació	1	2	3	4	5	6	◇
No serem efectius si continuem vivint i treballant ben igual que com ho fèiem abans d'aquest procés	1	2	3	4	5	6	◇
Els nostres superiors (equips de govern) ens han demostrat amb tota evidència per què necessitem aquest procés de renovació	1	2	3	4	5	6	◇
Els superiors (equips de govern) de tal manera comprenen la meua situació personal, que poden exigir-me i donar-me suport en la meua necessitat personal de renovació	1	2	3	4	5	6	◇

	Desacord total						Plenament d'acord	No ho sé
Els membres de la meua comunitat comprenen la meua situació personal suficientment bé com per a exigir-me i donar-me suport en la meua necessitat personal de renovació	1	2	3	4	5	6	◊	
En el passat la nostra Congregació va fer una bona tasca de comprometre els seus membres en el procés de renovació	1	2	3	4	5	6	◊	
Els canvis, a la nostra Congregació, han tingut generalment resultats positius	1	2	3	4	5	6	◊	
Jo crec en un resultat positiu com a conseqüència d'aquest procés de renovació	1	2	3	4	5	6	◊	

Dedica temps a reflexionar per què t'has sentit com t'has sentit

Havent tingut l'oportunitat de revisar plegats els resultats del qüestionari, s'ofereixen els punts següents com a possibles temes de discussió en la reunió comunitària.

1. A la llum de l'experiència del *Quid Prodest*, ¿penses que hi ha un **sentit d'urgència de canvi i renovació** a la Congregació i a la teua comunitat? Per què? Per què no?
2. Què et **motivaria** (a tu personalment, i com a part d'una comunitat) a continuar participant en aquesta experiència de la Farga?
3. A la llum d'aquest any d'experiència del procés, **com beneficiarà aquest procés** la Congregació i la teua comunitat?
3. Quins **riscos** hi veus, en aquest procés?
4. Què haurien de fer els nostres líders (superiors, animadors) per tal de demostrar que aquest procés té una importància cabdal **per vigoritzar la nostra Congregació** a llarg termini?
5. Què podria **interferir en la teua capacitat/desig de continuar participant** en aquest procés de renovació?

No t'oblidis d'enviar les teves reflexions sobre l'experiència d'aquest any a la pàgina web (www.lafraguacmf.org), que s'ha creat precisament per a aquest procés. Tota aportació que puguis oferir serà molt apreciada pels qui estan compromesos en una posterior planificació.

5. Per aprofundir

Annex I: CONVERSIÓ I FORMACIÓ

Una perspectiva humanística

Carl Rogers, i d'altres, han desenvolupat la teoria de l'aprenentatge «de bon fer». La premissa bàsica d'aquesta teoria és que l'aprenentatge serà realitat si l'educador actua com un que facilita, és a dir, creant un ambient en el qual els aprenents se senten còmodes en plantejar idees noves, i no amenaçats per factors externs.

Altres característiques d'aquesta teoria inclouen:

- La creença que el ser humà té una tendència natural a aprendre.
- Hi ha certa resistència a abandonar allò que generalment s'ha tingut com a vertader, així com se segueixen desagradables conseqüències.
- L'aprenentatge més significatiu implica canviar el concepte que un té de si mateix.

Els **mestres que faciliten**, són:

- Menys protectors dels seus constructors i creences que altres mestres.
- Més capaços d'escoltar els aprenents, especialment escoltar els seus sentiments.
- Inclinat a prestar tanta atenció a les seves relacions amb els aprenents com a continguts del curs.

- Capaçs d'acceptar reaccions, tant positives com negatives, i de fer-les servir per a una anàlisi constructiva de si mateixos i de la seva conducta.

Els **aprenents**:

- Són animats a assumir la responsabilitat del seu propi aprenentatge.
- Forneixen de moltes aportacions per a l'aprenentatge que es va donant a través de les seves apreciacions i experiències.
- Se'ls anima a considerar que l'avaluació més vàlida és l'autoavaluació, i que, per aprendre, cal centrar-se en factors que contribueixen a resoldre problemes importants, o a aconseguir òptims resultats.

Aprenentatge experiencial

Kolb va proposar un procés d'aprenentatge en quatre fases, amb un model que se cita sovint en descriure l'aprenentatge experiencial. El procés pot iniciar-se en qualsevol de les seves fases i és continu. És a dir, no hi ha límit en el nombre de cicles que pots fer en una situació d'aprenentatge. Aquesta teoria assegura que, sense reflexió, nosaltres senzillament continuaríem repetint els nostres errors.

Aquest seria el cicle d'aprenentatge experiencial:

La investigació de Kolb va trobar que la gent aprèn de quatre maneres, amb la probabilitat de desenvolupar-ne més que d'altres. Com es mostra en el model de «cicle d'aprenentatge experiencial», l'aprenentatge es fa:

- a través d'experiències concretes
- a través de l'observació i la reflexió
- a través de la conceptualització abstracta
- a través de l'experimentació activa

La idea que la gent aprèn de maneres diferents l'han explotat investigadors educatius durant les últimes dècades. Kolb, un dels més influents d'entre ells, va descobrir que en el cicle de l'aprenentatge experiencial els individus comencen amb el seu estil preferit.

Honey i Mumford, continuant els treballs de Kolb, han identificat quatre estils d'aprenentatge:

- Activista (gaudeix de la mateixa experiència).
- Reflexiu (gasta gran part del seu temps i energia a reflexionar).
- Teòric (molt bé, quan relaciona i fixa idees abstractes a partir de l'experiència).
- Pragmàtic (gaudeix en la fase de planificació).

En cada un d'aquests estils, hi ha punts fermes i punts febles. Honey i Mumford argüeixen que l'aprenentatge millora quan pensem sobre el nostre estil d'aprenentatge, de manera que puguem augmentar els punts fermes i minimitzar els febles per a millorar, així, la qualitat de l'aprenentatge.

Annex II: UNA PERSPECTIVA VISCUDA: LA SAVIESA DE L'EDAT

Moltes de les següents afirmacions s'atribueixen a una dona de 90 anys en reflexionar sobre el que la vida li ha ensenyat. ¿Amb quines hi estàs d'acord? Què més has après?

1. La vida es injusta però, malgrat tot, encara és bona.
2. Quan tinguis dubtes, tan sols fes el petit pas següent.
3. La vida és massa curta com per perdre el temps odiant algú.
4. No et prenguis massa seriosament. No ho fa ningú.
5. Fent menys, pots aconseguir més.
6. No has de guanyar en totes les discussions. Posat d'acord per discrepar.
7. Plora amb algú. És més saludable que plorar tot sol.
8. Enfada't amb Déu. Ell pot ho pot suportar.
9. Déu ens ha donat dues orelles i una sola boca perquè escoltem dos cops abans de parlar.
10. Si ens referim a la xocolata, reconeixem que tota resistència és inútil.
11. Fes les paus amb el teu passat per tal que no t'espantis el present.
12. És perfectament correcte fer que d'altres coneguin que necessites la seva ajuda.
13. No comparis la teva vida amb la dels altres. No tens ni idea de quin pot ser el seu itinerari.
14. Si una relació ha de romandre secreta, no hauries d'estar-t'hi.
15. Tot pot canviar en un obrir i aclucar els ulls. Però no et preocupis. Déu mai no parpelleja.
16. La vida és massa curta per a llargues reunions de dol. Afanya't a viure o mira de morir-te aviat.
17. Pots passar per qualsevol cosa si et mantens ferm avui.
18. Un escriptor, escriu. Si vols ser escrit, escriu.
19. Mai no és massa tard per tenir una infantesa feliç. Però la teva segona, depèn de tu i de ningú més.
20. Quan es tracta de perseguir el que tu vols a la vida, no acceptis mai un no com a resposta.
21. Si algú és important per a tu avui, no deixis per a demà de dir-li-ho. Podria ser que el demà no arribés.
22. Prepara't bé. Després, deixa't endur.
23. Els teus dubtes poden ser portes cap a nous coneixements si no te n'apartes.
24. La ira pot destruir la teva vida. Perdona'ls; no ho facis per al seu bé sinó per al teu.
25. Ningú no és responsable de la teva felicitat; només tu mateix.
26. Emmarca cada un dels anomenats desastres, amb aquestes paraules: d'aquí a cinc anys, quina importància tindrà això?
27. Tria sempre la vida.

28. Perdona-ho tot a tothom.
29. Allò que altres pensin de tu, no és assumpte teu.
30. El temps ho arranja gairebé tot. Deixa temps al temps.
41. Tot el que pugui tenir de bo o de dolent una situació, canviarà.
42. El teu treball no tindrà cura de tu quan estiguis malalt. Els teus amics, sí. Mantén el contacte amb ells.
43. Creu en els miracles.
44. Déu t'estima perquè Ell és Déu, i no per res del que hagis fet o deixat de fer.
45. Qualsevol cosa que no et mati, segur que t'enforteix.
46. Fer-te vell acaba amb l'alternativa: morir jove.
47. Mai no ets tan vell com per ser aquell gos que no pot aprendre nous trucs.
48. Llegeix els salms. Contenen totes les emocions humanes.
49. Surt de casa. Els miracles t'estan esperant a tot arreu.
50. Si tothom llencés els seus problemes en un piló i, d'aquesta manera, poguéssim veure els dels altres, tornariem a agafar els nostres.
51. No facis auditories de la teva vida. Apa, fes amb ella el millor, ara.
52. Allibera't de tot allò que no és útil, bonic o alegre.
53. Tot allò que realment importa és, al cap i a la fi, allò que has estimat.
54. L'enveja és una pèrdua de temps. Tu ja tens tot el que et fa falta.
55. El millor encara ha de venir.
56. No importa com et sentis: llevat, vesteix-te i surt de casa.
57. Respira a fons. Això tranquil·litza la ment.
58. Si no demanes, no obtindràs.
59. Cedeix.
50. La vida no està adornada amb cap llaç. Tanmateix és un regal.

Els quaderns de l'etapa *Quid Prodest* (2011) han estat escrits per claretians de diferents organismes:

Juan Carlos Martos (Bètica), Jesu Doss (Chennai), Ángel Sanz (Santiago), Gonzalo Fernández (Santiago), José Cristo Rey García Paredes (Santiago), Marcos Garnica (Mèxic), Xabier Larrañaga (Euskal Herria); Mathew Vattamattam (Bangalore); Paul Smyth (Regne Unit-Irlanda).

Han estat programats i revisats per l'Equip de la Farga:

Gonzalo Fernández, Paul Smyth, Mathew Vattamattam, Juan Carlos Martos, Jesu Doss, Marcos Garnica.

Diagramació:

Rai Adormeo (França); Editorial Claret (Catalunya).

Impressió i distribució (edició catalana):

Editorial Claret (Barcelona, Catalunya).

índex

1. Introducció	3
Per treure profit d'aquest material et cal... ..	4
2. Reflexió	5
Objectius que han motivat la meva vida	5
<i>Exercici 1: Els meus contes preferits</i>	5
La cara de l'ego	7
Assoliments i dificultats	10
Conversió i Formació Contínua	12
Què has après de l'experiència?	17
<i>Exercici 2: Flux d'escriptura conscient</i>	18
3. Suggestiments per a la <i>lectio divina</i>	19
4. Suggestiments per a l'acompanyament	24
5. Per aprofundir	27
Annex 1: Conversió i formació	27
Annex 2: Una perspectiva viscuda: la saviesa de l'edat	28

La Farga en la vida cotidiana

Quid Prodest - 2011